Lietas arhīva Nr. K77-1958-22/122
ECLI:LV:RPT:2022:1219.15840042221.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 19.decembrī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese Dz.Zemitāne,
piedaloties prokurorei L.Čakārnei,
aizstāvim zvērinātam advokātam R.Klotiņam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzēts Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izvairījās no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas, nodarot valstij zaudējumus lielā apmērā, šādos apstākļos:

/pers. A/, būdams nodokļu maksātājas - sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk -SIA) "/Nosaukums A/", vienotais reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī sabiedrība), faktiskais vienīgais saimnieciski-finansiālās darbības veicējs, saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 15.panta pirmās daļas 1.un 2.punktu, bija atbildīgs par sabiedrības likumos noteikto nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksu aprēķināšanu un to nomaksu valsts budžetā noteiktajā termiņā un pilnā apmērā.

Laika posmā no 2019.gada 13.maija līdz 2020.gada 19.martam /pers. A/ uzdevumā SIA "/Nosaukums A/" grāmatvede VID EDS elektroniski iesniedza sabiedrības PVN deklarācijas ar pielikumiem par taksācijas periodiem no 2019.gada aprīļa līdz 2020.gada februārim, kurās pamatojoties uz /pers. A/ sniegto informāciju aprēķināja valsts budžetā iemaksājamo PVN.

/pers. A/, neskatoties uz to, ka sabiedrības rīcībā bija pietiekami naudas līdzekļi, kurus bija iespējams novirzīt nodokļu nomaksai, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 119.panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā pilnā apmērā valsts budžetā neiemaksāja aprēķinātās PVN summas valsts budžetā. /pers. A/ bezdarbības rezultātā SIA "/Nosaukums A/" laika posmā no 2019.gada 20. februāra līdz 2020.gada 20.martam izveidojās PVN pamatparāds 4706,65 euro.

Laika posmā no 2019.gada 13.maija līdz 2021.gada 3.jūnijam /pers. A/ uzdevumā un pamatojoties uz viņa sniegto informāciju SIA "/Nosaukums A/" grāmatvede VID EDS elektroniski iesniedza sabiedrības pārskatus "Ziņojums par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī" (turpmāk - darba devēja ziņojums), aprēķinot valsts budžetā maksājamo iedzīvotāju ienākuma nodokli (turpmāk IIN), valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk VSAOI) un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu (turpmāk URVN) par taksācijas periodiem no 2019.gada maija līdz 2021.gada maijam.

/pers. A/, neskatoties uz to, ka sabiedrības rīcībā bija pietiekami naudas līdzekļi, kurus bija iespējams novirzīt nodokļu un tiem pielīdzināto nodevu nomaksai, likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 17.panta piektajā un desmitajā daļā, likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 21.panta pirmajā daļā, Ministru kabineta 2018.gada 13.novembra noteikumu Nr.694 3.punktā, Ministru kabineta 2019.gada 17.decembra noteikumu Nr.678 3.punktā, Ministru kabineta 2020.gada 17.decembra noteikumu Nr.795 3.punktā noteiktajā termiņā pilnā apmēra valsts budžetā neiemaksāja.

/pers. A/ bezdarbības rezultātā SIA "/Nosaukums A/" laika periodā no 2019.gada 29.aprīļa līdz 2021.gada 28.jūnijam izveidojās IIN pamatparāds 8804,59 euro, no 2019.gada 15.maija līdz 2021.gada 28.jūnijam izveidojās VSAOI pamatparāds 15106,52 euro, un no 2019.gada 29.aprīļa līdz 2021.gada 28.jūnijam izveidojās URVN pamatparāds 40,30 euro.

2021.gada 20.janvārī /pers. A/ uzdevumā SIA "/Nosaukums A/" grāmatvede VID EDS elektroniski iesniedza sabiedrības Uzņēmuma ienākuma nodokļa (turpmāk UIN) deklarāciju par 2020.gadu, kurā pamatojoties uz /pers. A/ sniegto informāciju aprēķināja valsts budžetā iemaksājamo UIN 50,00 euro apmērā. /pers. A/, neskatoties uz to, ka sabiedrības rīcībā bija pietiekami naudas līdzekļi, kurus bija iespējams novirzīt nodokļa nomaksai, Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma 17.panta septītajā daļā noteiktajā termiņā pilnā apmērā valsts budžetā neiemaksāja. SIA "/Nosaukums A/" nodokļu pamatparāds likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantā noteikto lielo apmēru pārsniedza 2020.gada 21.septembrī.

Apzināti neveicot nodokļu un tiem pielīdzināto nodevu pilnā apmērā nomaksu, /pers. A/ izvairījās no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas, neiemaksājot valsts budžetā nodokļus un nodokļiem pielīdzinātos maksājumus kopsummā 28 707,92 euro, radot cietušajai/Nosaukums B/ zaudējumu norādītajā apmērā, kas saskaņā ar likuma „Par Krimināllikumā spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 20.pantu atbilst lielam apmēram.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Iztiesāšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā un tiesas sēdē uzturētajā apsūdzībā Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un izdarīto nožēloja. Lūdza neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, norādot, ka viņam pilnībā saprotama pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas.

Prokurore un apsūdzētā aizstāvis uzturēja apsūdzētā lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Tiesa, izskaidrojot procesā iesaistītajām personām pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam, nolēma neveikt lietā pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. A/ atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 218.panta otrās daļas, pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu un piekrita šādas pārbaudes neizdarīšanai, turklāt tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītajā un uzturētajā apsūdzībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir pareizi kvalificētas un viņa vainīgums ir pierādīts pilnībā, līdz ar to /pers. A/ ir atzīstams par vainīgu un sodāms Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus. Saskaņā ar Krimināllikuma 35.pantu sods ir piespiedu līdzeklis, ko personai, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, šā likuma ietvaros valsts vārdā piespriež tiesa un soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 218.panta otrās daļas klasificējams kā tīšs smags noziegums.

Pārbaudot apsūdzētā raksturojošās ziņas, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais /pers. A/, dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, precējies, apgādībā personu nav, ar augstāko izglītību, strādā SIA "/Nosaukums C/" (/amats A/, faktiski- /amats B/), deklarēta dzīvesvieta /adrese A/, agrāk nav sodīts.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka agrāk nav tiesāts, precējies, oficiāli apgādājamo nav, apgādībā ir sieva /adrese B/, kurai ir piešķirta 2.invaliditātes grupa, un kurai ir nepieciešami asistenta pakalpojumi, strādā VAS "/Nosaukums D/" par /amats C/, faktiskā dzīvesvieta /adrese B/, deklarētā dzīvesvieta /adrese A/.

Vērtējot apsūdzētā personību tiesa ņem vērā, ka viņš agrāk kriminālā kārtā nav sodīts, strādā algotu darbu, ir deklarētā dzīvesvieta, tiesas sēdē apsūdzētais nožēloja izdarīto, ir sapratis izdarītā sekas. Paskaidroja, ka viņš ir precējies, sievai piešķirta 2.invaliditātes grupa, kurai ir nepieciešama viņa palīdzība un aprūpe ikdienā, kā arī finansiāla palīdzība. Apsūdzētais iesniedza tiesai Veselības un darbnespēju ekspertīzes ārstu komisijas lēmumu Nr.32-2020-1168, no kura izriet, ka viņa sievai sakarā ar slimību ir piešķirta 2.invaliditātes grupa, turklāt iesniedza Veselības un darbnespēju ekspertīzes ārstu komisijas atzinumu Nr.27-2020-2015-A, no kura izriet, ka viņa sievai ir nepieciešama asistenta palīdzība.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīst savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Tāpat, nosakot apsūdzētajam sodu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētā tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.pantam- viens no kritērijiem, lai krimināllietu varētu izskatīt bez pierādījumu pārbaudes, ir apsūdzētā vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana.

Prokurore tiesu debatēs lūdza /pers. A/ noteikt reālu brīvības atņemšanu sodu, pietuvinot to panta sankcijā noteiktajai minimālajai robežai- brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, nosakot papildsodu- aizliegumu veikt visa veida komercdarbību uz 2 gadiem, norādot, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums ir smags noziegums, kas apdraud tautsaimniecības intereses un ar noziedzīgu nodarījumu valstij radīts zaudējumus lielā apmērā.

Apsūdzētā aizstāvis lūdza /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti un norādīja, ka apsūdzētais agrāk nav sodīts, jauni kriminālprocesi attiecībā uz apsūdzēto nav uzsākti, ir konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis, nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, aizstāvja ieskatā apsūdzētā izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam ir gadījuma raksturs, lietā nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais turpmāk varētu izdarīt jaunus likumpārkāpumus.

Tiesa nosakot apsūdzētajam soda veidu, ņem vērā noziedzīgā nodarījuma mantisko raksturu, tā radīto kaitējumu un valstij nodarītos zaudējumus lielā apmērā, un secina, ka /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms Krimināllikuma 218.panta otrās daļas sankcijā paredzētais brīvības atņemšanas sods. Apsūdzētais rīkojoties apzināti, pretēji normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai, ir radījis valstij zaudējumus lielā apmērā. Šāda rīcība, kas ne tikai rada tiešus zaudējumus valsts budžetam, bet arī būtiski apdraud tautsaimniecības intereses, ir nepieļaujama.

Apsūdzētais būdams faktiski vienīgais saimnieciski- finansiālās darbības veicējs, kurš bija atbildīgs par sabiedrības likumos noteikto nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksu aprēķināšanu un to nomaksu valsts budžetā noteiktajā termiņā un pilnā apmērā, apzināti izvairījies no nodokļu un tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas. Vienlaikus tiesa ņem vērā to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts bezdarbības formā- noteiktajos termiņos neveicot maksājumus valsts budžetā.

Vērtējot noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus kopsakarā ar apsūdzētā kritisko attieksmi pret savas rīcības sekām un ziņām par viņa dzīvesveidu, turklāt vērtējot apsūdzētā iesniegtās ziņas par to, ka viņa sievai ir piešķirta 2.invaliditātes grupa, kurai ikdienā ir nepieciešama viņa palīdzība un finansiāls atbalsts, tiesa atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt bez apsūdzētā izolācijas no sabiedrības. Lietā nav ziņu par to, ka apsūdzētais būtu bīstams sabiedrībai, un neviens no lietas dalībniekiem uz tādām ziņām nenorādīja.

Krimināllikuma 55.panta pirmā daļa nosaka, ka gadījumā, ja nosakot sodu- brīvības atņemšanu- ilgāku par trim mēnešiem, bet ne ilgāku par pieciem gadiem, [..], tiesa ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību un citus lietas apstākļus, iegūst pārliecību, ka vainīgais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tā vainīgo var notiesāt nosacīti.

Izvērtējot iespēju apsūdzēto notiesāt nosacīti, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā ietvertās rekomendācijas, kā arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 23.februāra lēmumā lietā Nr.11815006815 (SKK- 68/2017) un 2018.gada 8.augusta lēmumā lietā Nr.11087170715 (SKK-434/2018) izklāstītās atziņas, un proti, ka lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro gan krimināLsoda mērķis, gan Krimināllikuma 55.panta pirmajā daļā noteiktie kritēriji.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā tika apdraudētas tautsaimniecības intereses valsts ieņēmumu sfērā un valstij nodarīti zaudējumi lielā apmērā.

Tiesa atzīst, ka nav iegūti tādi apsūdzētā personību negatīvi raksturojoši pierādījumi, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir sabiedriski bīstams un viņu būtu jāizolē no sabiedrības soda izciešanai. Tāpat lietā nav tādu pierādījumu, kas norādītu uz to, ka apsūdzētais pēc iztiesājamā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas būtu izdarījis vēl citus likumpārkāpumus.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma smagumu un tā rezultātā radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību raksturojošos datus, viņa pausto nožēlu, tiesa uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus un piespriest apsūdzētajam brīvības atņemšanu nosacīti ar pārbaudes laiku, jo tiesa guvusi pārliecību, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Tiesa uzskata, ka pārbaudes laiks nosakāms lielāks nekā piemērots brīvības atņemšanas sods. Pārbaudes laikā apsūdzētajam jāpilda krimināLsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētie un soda izpildes iestādes noteiktie pienākumi. Tiesa uzskata, ka ar šiem ierobežojumiem un pienākumiem tiks sasniegts Krimināllikuma 35.pantā definētais soda mērķis.

Nosakot apsūdzētajam sodu nosacīti, tiesa ņem vērā, ka sabiedrības drošības interesēs ir ne tikai sodīt personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu

un atjaunot taisnīgumu, bet arī resocializēt sodīto personu, kas ne vienmēr ir panākams izpildot sodu reāli. Tiesas ieskatā nosacīta soda noteikšana veiciņās apsūdzētā cienīgu attieksmi pret likumu ievērošanu un soda prevencijas uzdevuma izpildi, nostiprinās vainīgās personas, kā arī citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā apsūdzētais tiks pakļauts soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilst izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un ar to radītajam kaitējumam.

Tāpat tiesa uzskata, ka nosacītas notiesāšanas gadījumā apsūdzētais spēs ātrāk atlīdzināt valstij ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, kas ir viens no krimināltiesisko attiecību taisnīga noregulējuma elementiem.

Krimināllikuma 218.panta otrās daļas sankcijā paredzēto papildsodu tiesību ierobežošanu uz noteiktu vai visu veidu komercdarbību nenoteikt.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.pantu /pers. A/ ir nosakāms pienākums 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās pieteikties soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai vai, ja notiesātajam nav deklarētās dzīvesvietas,- Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, kuras darbības teritorijā atrodas viņa faktiskā dzīvesvieta.

Apsūdzētajam/pers. A/ šī kriminālprocesa ietvaros drošības līdzeklis nav piemērots.

Kriminālprocesā par cietušo atzīta /Nosaukums B/, kuru pārstāv /Nosaukums E/.

/Nosaukums E/ pārstāvis Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas noteiktajā kārtībā pieteica kaitējuma kompensāciju par /pers. A/ prettiesisko darbību rezultātā radīto mantisko kaitējumu 28 707,92 EUR (divdesmit astoņi tūkstoši septiņi simti septiņi *euro*, 92 centu) apmērā.

Tiesas sēdē /Nosaukums E/ pārstāve /pers. C/ uzturēja pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā.

Apsūdzētais tiesas sēdē atzina /Nosaukums E/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 28 707,92 EUR (divdesmit astoņi tūkstoši septiņi simti septiņi *euro*, 92 centu) apmērā.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmā daļa nosaka, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fizisko ciešanu un mantisko zaudējumu.

Tiesa, izvērtējot konkrētā kriminālprocesa ietvaros cietušā /Nosaukums E/ pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju 28 707,92 EUR (divdesmit astoņi tūkstoši septiņi simti septiņi *euro*, 92 centu) apmērā atzīst, ka tā ir pamatota un apmierināma pilnā apjomā. Ievērojot to, ka līdz iztiesāšanai kaitējums labprātīgi nav atlīdzināts, tad tas ir īstenojams piedziņas veidā no /pers. A/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu no /pers. A/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi 169,40 EUR (viens simts sešdesmit deviņi *euro,* 40 centi) par zvērināta advokāta Raivo Klotiņa darbu pirmās instances tiesā, nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā- 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietā nav uzlikts arests mantai par ko būtu pieņemams attiecīgs lēmums.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520., 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 218.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu- brīvības atņemšana uz 6 (sešiem) mēnešiem, neatņemot tiesības veikt komercdarbību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu.

/pers. A/ ir pienākums 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās pieteikties soda izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai vai, ja notiesātajam nav deklarētās dzīvesvietas,- Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā, kuras darbības teritorijā atrodas viņa faktiskā dzīvesvieta.

/pers. A/ drošības līdzekli nepiemērot.

Noteikt cietušā /Nosaukums B/ /Nosaukums E/kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu – 28 707,92 EUR (divdesmit astoņi tūkstoši septiņi simti septiņi *euro,* 92 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/ cietušā /Nosaukums B/ /Nosaukums E/ labā tiesas noteikto kaitējuma kompensāciju 28 707,92 EUR (divdesmit astoņi tūkstoši septiņi simti septiņi *euro,* 92 centi), nosakot termiņu kaitējuma kompensācijas labprātīgai izpildei – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā procesuālos izdevumus 169,40 EUR (viens simts sešdesmit deviņus *euro,* 40 centus) par zvērināta advokāta Raivo Klotiņa darbu pirmās instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei šajā daļā- 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti- saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22; maksājuma mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.15840042221. Samaksu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas pilsētas tiesas kancelejā, Mazā Nometņu ielā 39, Rīgā.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no tā pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā, Mazā Nometņu ielā 39, Rīgā.

Pilns spriedums pieejams no 2023.gada 25.janvāra.

Tiesnese Dz.Zemitāne